PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

SPORTUL popular

ORGAN AL COMITETULUI PENTRU CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DE PE LÎNGĂ CONSILIUL DE MINIȘTRI ȘI AL CONSILIULUI CENTRAL AL SINDICATELOR DIN R. P. R.

ANUL XIII Nr. 3089 ★ Luni 30 septembrie 1957 ★ 4 pagini 25 bani

De ieri, drumul spre Stockholm nu mai trece prin București, ci pe la Belgrad...

ROMINIA și IUGOSLAVIA au terminat la egalitate: 1-1 (0-0)

după un joc specific de campionat, în care prima repriză a aparținut oaspeților, iar a doua jucătorilor noștri

Bilanțul triplei întîlniri romîno-iugoslave: o victorie strălucită — la juniori, un meci nul la București și un eșec la Skoplje

Nici nu era de așteptat într-un joc oficial și cu miza foarte mare ca aceea de ieri, să asistăm la demonstrații de măiestrie fotbalistică. A 25-a întîlnire dintre reprezentativele Romîniei și Iugoslaviei a purtat de la început și pînă la sfîrșit amprenta unui adevărat joc de campionat, cu caracter aproape decisiv, pentru calificarea în turneul final al Cupei Mondiale. Echipele au trăit prea mult înainte acest meci și în special formația noastră, pentru ca să învingă emoția o dată cu intrarea pe teren și începerea „ostilităților". Și jocul a început în această notă de nervozitate și contractare ceea ce a dăunat, în general, pe întreg parcursul partidei nivelului tehnic. În schimb, ambele echipe au luptat cu egală însuflețire, pînă la epuizare, pentru a obține victoria, scăpînd astfel mai devreme de emoțiile calificării. Tocmai această dorință a făcut ca pe alocuri, partida să ia o notă de duritate, mai ales spre sfîrșitul jocului cînd apărătorii iugoslavi au căutat să stăvilească cu orice preț atacurile presante ale echipei noastre.

Rezultatul însă, n-a mai putut fi modificat și a rămas așa cum îl stabilise Ene I în min. 78, adică 1—1. Deci, un rezultat așa cum și-l doreau iugoslavii, contînd că acasă au șanse să cîștige celelalte două meciuri, cu Grecia și Romînia (ambele în retur). Dar, acest meci nul care a făcut cu drumul spre Stockholm să nu mai treacă prin București, ci pe la Belgrad și a amînat pentru data de 17 noiembrie definitiva clarificare a situației din grupa a VII-a (bine înțeles, dacă pînă atunci echipa Greciei nu va încurca cumva toate socotelile), acest meci nul lasă echipei noastre pentru jocul de la Belgrad două șanse: victoria sau meciul nul o califică în turneul final, și numai una pentru iugoslavi: victoria, absolut necesară pentru calificare.

Revenind la jocul de ieri, trebuie să subliniem că echipa noastră nu a satisfăcut decît în ultimele 35 de minute. În prima repriză în special a fost de nerecunoscut. Majoritatea jucătorilor au jucat extrem de crispați, gîluiți parcă de emoție, nereușind decît rareori să lege jocul. Mai ales linia de atac care a pierdut cu multă ușurință balonul. Tot greul l-a dus linia de fund în care Apolzan a fost mereu la post. În asemenea condițiuni, superioritatea iugoslavilor în prima parte a meciului a fost mai evidentă. Oaspeții și-au ieșit mai repede din emoție și contractare și, grație unei tehnici individuale superioare, au desfășurat un joc legat, în care rolul de coordonatori l-au avut Zebeț în apărare și Mitici în atac. Jocul retras al lui Mitici, completat

(continuare în pag. a 3-a)

La întîlnirea de fotbal dintre echipele R. P. Romîne și R. P. F. Iugoslavia au asistat tovarășii: Gheorghe Gheorghiu-Dej, **prim secretar al C.C. al P.M.R.**, Petre Borilă, **membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., vice președinte al Consiliului de Miniștri**, Alexandru Drăghici, **membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., ministru al Afacerilor Interne**, Nicolae Ceaușescu, **membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., secretar al C.C. al P.M.R.**, Dumitru Coliu, **membru supleant în Biroul Politic al C.C. al P.M.R.**, Leonte Răutu, **membru supleant în Biroul Politic al C.C. al P.M.R.**, Grigore Preoteasa, **secretar al C.C. al P.M.R.**, Anton Moisescu, **vice președinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale**, Ion Cozma, Ion Mineu, Aurel Vijoli, Gheorghe Diaconescu, Petre Costache, miniștri, Avram Bunaciu, **secretar al Prezidiului Marii Adunări Naționale**, Anton Vlădoiu, **președintele Sfatului Popular al Capitalei.**

Numai o repriză, dar ce repriză!

La început n-a fost — ca să zic așa — nimic...

Două formații, cu nervii și mușchii ca niște coarde de arcbebuză, au luptat 45 de minute... Nu atît cu adversarul în tricouri de altă culoare, — pentru că, în acea primă jumătate de meci, fiecare echipă a trebuit să lupte mai ales împotriva ei însăși. Împotriva emoției, împotriva neliniștii, împotriva teribilei încordări din propriile rînduri...

De ce n-am spune-o, — băieții noștri au ieșit mai stab din această bătălie a nervilor. Ce-i drept, nici iugoslavii n-au dobîndit nimic „concret": după aspectul primei părți ar fi fost natural să conducă la pauză cu cel puțin un punct.

Și apoi... Ei, da, — asta a fost o repriză! O repriză de 38 de minute — fiindcă a debutat, de fapt, cu golul înscris de Mujici: bîlbîială în linia noastră de fund, reacție tardivă a lui Voinescu, șut sec. necruțător, — deci 1—0 în minutul 52...

După care — a început meciul, acest neuitat meci de 38 de minute! Pe teren parcă au intrat (profitînd probabil de stupoarea generală) două formații cu totul diferite, decît cele care fuseseră pînă atunci.

În ce-i privește pe „tricolori", se poate spune că au avut un singur om fără fluctuații evidente: Petschowski. Ah, acest „Cialo", inepuizabil, entuziasmant matador al balonului rotund! Cum a tras el cu dinții, în clipele cele mai grele, întreaga echipă! Cum și-au revenit, ca prin farmec, și Apolzan — atît de timid pînă atunci — și Bone, pe care parcă nici nu-l văzusem, — și Călinoiu — deși lovit la rinichi și acuzînd dureri serioase — și Anghel, și toți ceilalți!

Apărarea adversă — tenace dar penetrabilă — a prins să se clatine. Beara a avut cîteva ezitări „suspecte". Și iată, după 10 minute de tensiune, la o fază încîlcită — egalăm!

Arbitrul, însă — e de altă părere... Era mai mult de cît extrem de greu să anulezi un astfel de punct — dar dl. Grill ne-a dovedit că nimic nu-i prea greu, nimic imposibil...

Ceea ce a venit apoi se chiamă, cu un singur cuvînt — avalanșe! Nu se putea — dar, categoric — nu se putea să reziști zecilor, poate sutelor de atacuri, hărțuieli, incursiuni care s-au petrecut într-un sfert de oră în careul porții lui Beara! Nu se putea — categoric nu se putea — să nu apară, miraculos, splendid, acel „cap" decisiv al lui Ene I, care ne-a adus — cu 12 minute înainte de fluierul final — egalarea!

Era, de fapt, golul victoriei... Era, poate (99 la sută), pașaportul pentru Stockholm...

Dl. Grill, din păcate, a fost de altă părere...

Dar, — să trecem!

Ceea ce a fost — a fost. Important este ce va fi...

Băieți — ce spuneți?

DAN DEȘLIU

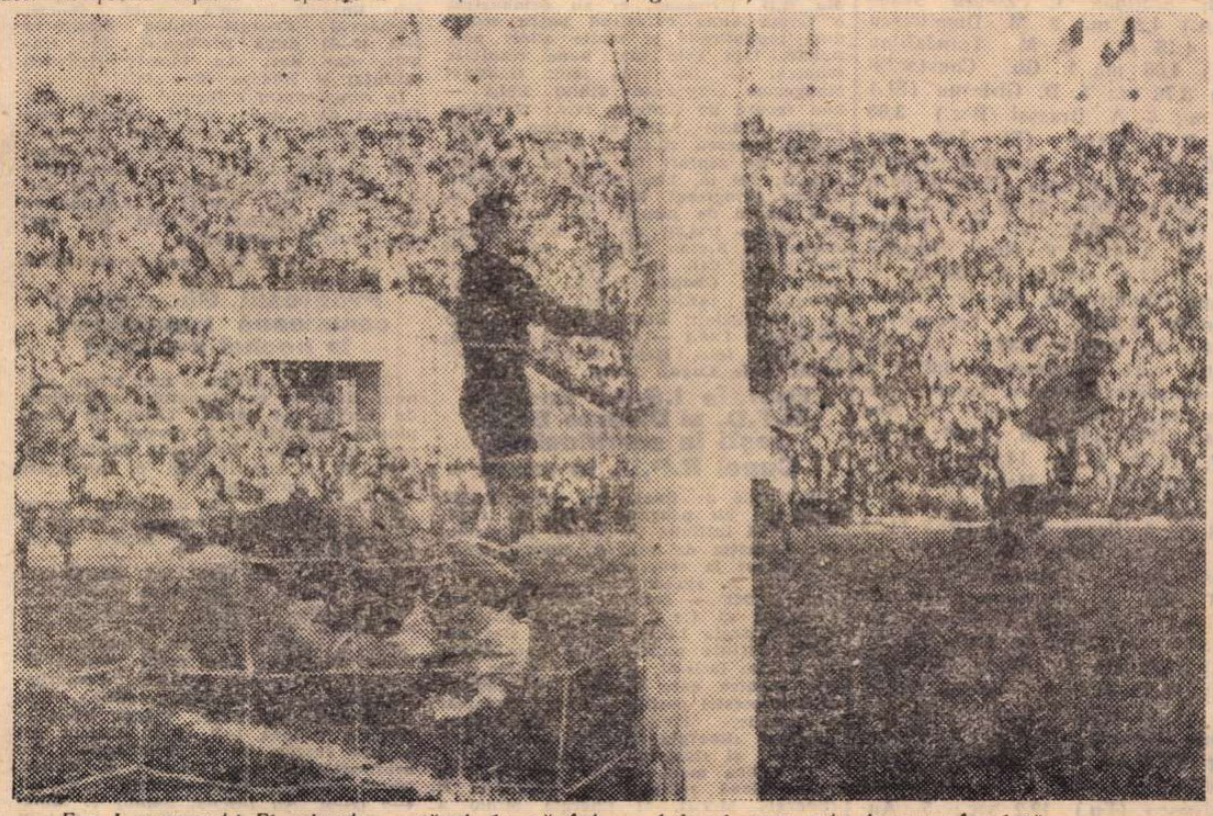

Ene I a marcat! El privește — căzut la pămînt — balonul care este de acum în plasă.
(Foto L. Tibor)

Echipa feminină de șah a R. P. R. — vice-campioană mondială — a revenit în țară

Maria Pogorevici (stînga) și Margareta Teodorescu zîmbesc fericite obiectivului fotografic, la cîteva clipe după coborîrea din avion.
(Foto Gh. Dumitru)

Sîmbătă ora 16,35, la aeroportul Băneasa a fost punct de întîlnire pentru numeroși iubitori de șah din Capitală. Nici nu-i de mirare, fiindcă era așteptat să sosească avionul care aducea de la Amsterdam pe șahistele noastre, MARIA POGOREVICI și MARGARETA TEODORESCU, care ne-au reprezentat cu mare succes la recentul campionat mondial pe echipe, unde — după cum se știe — s-au clasat pe locul 1—2, la egalitate cu reprezentativa U.R.S.S., campioană mondială. La coborîrea din avion, cele două jucătoare de șah au fost primite cu ropote de aplauze, fiind obiectul unei călduroase manifestații de simpatie.

— *Sînt deosebit de fericită* — ne-a declarat Maria Pogorevici, campioana de șah a R.P.R. — *că împreună cu colega mea de echipă am reușit să aducem patriei acest prim succes internațional al șahului nostru feminin.*

Antrenorul *I. Hatic*, care a însoțit echipa noastră, a declarat:

— *Jucătoarele noastre au realizat o performanță excepțională, la care — trebuie să recunosc — nu ne așteptam, dar care prin felul în care a fost realizată nu lasă nici un dubiu că este pe deplin meritată. Am avut cea mai grea serie în calificări, ceea ce este dovedit prin faptul că dintre echipele pe care le-am lăsat în urmă, Cehoslovacia și Franța au cîștigat fiecare cele două turnee de consolare, pentru locurile următoare. În turneul final, șahistele noastre au jucat din ce în ce mai bine, depășind timiditatea firească a debutului. A lipsit puțin ca ele să se claseze singure pe primul loc!*

Un nou record la greutate femei: 14,77 m. în ultima zi a campionatelor naționale de atletism

CLUJ 29 (prin telefon de la trimisul nostru). În proba de 100 m. bărbați, ale cărei rezultate nu le-am putut transmite la timp, clasamentul se prezintă astfel: 1. I. Măgdaș (St.) 10,9 sec.; 2. Kadar (Din.) 10,9 sec.; 3. Prisiceanu (En.) 10.9 sec.; 4. M. Pop (St.) 11,0 sec.; 5. Enache (C.C.A.) 11,1 sec.; 6. Stoenescu (Din.) 11,1 sec.

Dintre rezultatele ultimelor două zile cel mai bun este noul record al ANEI COMAN la aruncarea greutății: 14,77 m. (cu 20 cm. peste vechiul record). Iată acum rezultatele probelor de sîmbătă și duminică:

ZIUA A DOUA. Ciocan: 1. N. Răscănescu (C.C.A.) 60,85 m.; 2. C. Dumitru (Loc.) 57,07 m.; 3. C. Spiridon (Din.) 55.99 m.; 4. A. Zigmund (St.) 54,02 m.; 5. D. Grafenstein (En.) 52,93 m.; 6. C. Drăgulescu (En.) 51,34 m. Triplu: 1. V. Zăvădescu (C.C.A.) 14,62 m.; 2. M. Stein (Din.) 14,44 m.; 3. Șt. Stoian (Șt.) 14,37 m.; 4. Ș. Ciochină (Din.) 14,18 m.; 5. C. Poenaru (Rec.) 13,64 m.; 6. O. Viscopoleanu (Loc.) 13,58 m.; suliță bărbați: 1. A. Demeter (Din.) 73,16 m.; 2. Al. Bizim (Șt.) 66,78 m.; 3. D. Zamfir (Din.) 66,55 m.; 4. I. Iordan (Loc.) 62,23 m.; 5. I. Stanciu (St.) 60,95 m.; 6. P. Demeter (St.) 59,28 m.; 800 m. bărbați: Tr. Sudrigean (Știința) 1:52.9; 2. Z. Vamos (Din.) 1:53.0; 3. Șt. Mihaly (Din.) 1:54.6; 4. I. Szekely (St.) 1:54.8; 5. Gh. Biro (Loc.) 1:55.9; 6. Al. Dumitrache (Din.) 1:56.6; 200 m. bărbați: 1. I. Wiesenmayer (Din.) 21,8 sec.; 2. I. Măgdaș (St.) 22,0 sec.; 3. M. Pop (St.) 22,1 sec.; 4. Gr. Enache (C.C.A.) 22,3 sec.; 5. Șt. Dobai

(continuare în pag. a 2-a)

GABRIEL MOICEANU (Dinamo I) victorios în prima etapă a „Cursei Victoriei"

69 de concurenți au luat plecarea ieri în prima etapă a celei de a XII-a ediții a tradiționalei competiții „CURSA VICTORIEI". (București—Găești—București, 130 km.). Anul acesta, desfășurarea întrecerii prezintă un interes deosebit prin prezența în competiție a reprezentativei S.K. Legia din Varșovia.

Caracteristica primei etape a fost rapiditatea. După cîțiva kilometri de studiu, Grigore Nicolae și P. Nuță întreprind prima acțiune mai serioasă. Sînt prinși însă în curînd. În comuna Lunguleț, Șelaru, I. Stoica, Petre Gane, Grigore Nicolae și P. Nuță izbutesc să se desprindă, luînd un avans de 300 m. Sînt însă prinși de pluton în apropiere de Găești.

La înapoiere, dinamoviștii Moiceanu și Sebe atacă hotărît și fug din pluton, avînd alături de ei pe Vasii, C. Tudose și polonezul Wojcik. După hotărîrea cu care „fugarii" acționează în cadrul unei moriști bine organizate, evadarea aceasta se pare că a „prins". Și într-adevăr, la 30 de km. de București ei au un avans de un minut. În acest timp, grosul plutonu-

(continuare în pag. a 2-a)